

her i Norden er en nødvendig Betingelse. Det er netop Hovedfeilen i Lovforslaget, at der savnes eensartede Bestemmelser for de forskjellige Universiteter — idetmindste maatte der ganske anderledes være gaaet ind paa Detailbestemmelser om, hvorledes der skulde forholdes i ethvert givet Tilfælde. Der maatte altsaa, for kun at holde mig til det anførte Exempel, træffes Bestemmelser om, hvorledes der skulde forholdes, naar en Student fra Sverrig, der havde taget den realistiske Examen, ønskede her at optages som Student, og den særlige Prøve, som en Student herfra maatte underkaste sig i Sverrig — og man vilde paa den Maade komme ind paa den hele Række af Detailbestemmelser, som findes paa begge Steder. — Hvorledes det er i Helsingfors, tilstaaer jeg, at jeg er uvidende om. — Enhver vil imidlertid indrømme, at det hører til de overordenlig vanskelige Sager, at give almindelige Lovbestemmelser om saadanne og lignende Forholds Ordning. Derimod vil det ad administrativt Veie slet ikke være Noget til Hindrer for at ordne Forholdene paa en hensigtsmæssig Maade. Kommer en Student herfra til fra Sverrig eller Norge og ønsker at tage Examen her ved Universitetet, saa tager man det enkelte Tilfælde, der ligger for, og giver en særlig Bestemmelse om, hvorledes han vil kunne faae den Afgang til Universitetet, han ønsker; det er Noget, som idelig skeer, at man for særlige Tilfældes Skyld giver saadanne særlige Bestemmelser. Naar f. Ex. Nogen her i Landet har taget den ubvidede Forberedelsesexamen og har gennemgaaet den polytekniske Skole, og ønsker at blive Student, saa forlanger man ikke den hele Prøve, men indretter en særlig Prøve, som er tillempet og affattet saaledes, at det i allerhøjeste Grad letter ham Afgang til Universitetet. Man vil i alle enkelte forekommende Tilfælde ved særlige Bestemmelser kunne tage et fornuftigt og passende Hensyn, og lette Overgangen fra den ene Livsstilling til den anden. — Lovforslaget indeholder desuden en heel Deel andre Bestemmelser, som jeg heller ikke finder hensigtsmæssige. Naar man ved blot at besvare en Priisopgave skulde kunne blive Student, saa passer det ganske besynderligt ind i de nugældende Bestemmelser. Nu fordrer

man en vis almindelig Dannelse; men denne almindelige Dannelse lægges ikke for Dagen ved at besvare en Priisopgave. Hvis man mener, at det at uddanne sig i en enkelt bestemt Green af en Videnskab, f. Ex. at man havde studeret et enkelt Insekt — hvad der ganske vist kan fordrer omfattende Studier — jeg vil sige en Myg, og havde viist, at man var grundig inde i dens Anatomi o. s. fr., skulde give Afgang til at kunne blive akademisk Borger, ja, saa burde man give den almindelige Regel, at Afgang til Universitetet skulde staae aaben for den, der havde aflagt sli en Prøve, uden at knytte den til Affattelsen af en Priisopgave. Disse — jeg havde nær sagt uhyggelige — Priisopgaver give Anledning til mangfoldige Misforstaaelser; man maa vel erindre, at Priisopgaverne ikke affattes under nogen som helst Kontrol, men aldeles frit, thi de Fordele, der opnaaes ved at besvare en Priisopgave, ere ikke af den Værdighed, at de kunne foranledige nogen Kontrol, medens det derimod vilde være betænkeligt at give den akademiske Borgerret for en Prøve af den nævnte Art, uden at den var ledsaget af nogen som helst Kontrol. — Det, at Studenter skulde deeltage i Universitetets Beneficier, vil man see er foreslaaet gennem Finantsloven, idet Ministeriet der har forlangt en vis Sum, som skal stilles til Selskabet Philadelphias Naadighed, som besfatter sig med at understøtte trængende Studenter. Det er denne Form, som jeg vil finde den hensigtsmæssigste for Gjennemførelsen af iøvrigt den samme Tanke, og skal derfor heller ikke udtale mig om det, efter min Mening Betænkelige i den ærede Forslagsstillers Forslag med Hensyn til de egentlige Universitets- og Kommunitetsstipendier.

Det gjør mig ondt, at jeg med Hensyn til Sagens almindelige Betydning ikke kan sige mig mere tilfredsstillende, end jeg har gjort. Det forekommer mig, at der er en Veie til at virke for denne Sags Gjennemførelse, som vilde ligge den ærede Forslagsstiller langt nærmere end at henvende sig til Folkethinget. Det, som det ved et saadant Spørgsmaal kommer an paa, er, om Nordens Ungdom navnlig maatte have et ivrigt Ønske om Gjennemførelsen af saadanne Bestemmelser. Hvis de akademiske Borgere ved